

Μία από τις πιο αναγνωρίσιμες πόζες του F-117A, που δείχνει καθαρά το πολυεπίπεδο σχήμα και τον πρόσθιο πυργίσκο του IRADS, που χρησιμοποιούνταν για πρόσκτηση του στόχου από μεγάλες αποστάσεις.

προηγούμενως. Η μονάδα διέθετε αρχικά και 7 F-117, που όμως αργότερα παρέδωσε στην 9η FS, μία από τις μοίρες Nighthawk, μένοντας χωρίς αεροσκάφη και δανειζόμενη μέσα όποτε τα χρειαζόταν.

Η κύρια αποστολή της 7ης Μοίρας ήταν να μετεκπαιδεύει πιλότους στον τύπο, διδάσκοντας βασικές τεχνικές αποστολών, πρόσκτηση στόχων και χρήση όπλων. Ο αντισμήναρχος Knehans μάλιστα είχε πει στη διάρκεια της επίσκεψής μας, όταν η μονάδα βρισκόταν στην τελευταία εκπαιδευτική σειρά της: «Έχουμε ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα μετάπτωσης αντί για μια βασική εκπαιδευτική διαδικασία, καθώς όλοι όσοι έρχονται εδώ είναι ήδη έμπειροι χειριστές σε άλλους τύπους μαχητικών». Παράλληλα, και για εξοικονόμηση δυνάμεων, όλοι οι εκπαιδευτές της μοίρας διατηρούσαν επιχειρησιακή διαθεσιμότητα και ήταν έτοιμοι ανά πάσα στιγμή να ενταχθούν στις δύο επιχειρησιακές μοίρες 8η και 9η για την ανάληψη πολεμικής δράσης. Έτσι, για παράδειγμα, στην πρώτη αποστολή που πέταξαν F-117 στο πλαίσιο των επιχειρήσεων «Iraqi Freedom» το 2003 υπήρχαν τουλάχιστον δύο εκπαιδευτές της 7ης Μοίρας.

Η συντήρηση της «δεξαμενής» των εκπαιδευτών ήταν μια τρίτη αποστολή για την 7η Μοίρα, ενώ η διαχείριση του προγράμματος των T-38 στη Holloman ήταν μια τέταρτη. Αντίθετα όμως προς ό,τι ίσως πίστευαν κάποιοι, η μονάδα δεν ήταν μια μοίρα T-38. Συνολικά δεκατέσσερα από τα ειδικά βαμμένα, κατάμαυρα και γυαλιστερά Talon

ανήκαν από κοινού στην 7η, 8η και 9η Μοίρα της 49ης πτέρυγας, την 53η πτέρυγα με το 1-53 OT&E κλιμάκιο και την 57η πτέρυγα του σχολείου όπλων-τακτικής, όλες με έδρα τη Holloman AFB.

Ο διαμοιρασμός αυτός ήταν απαραίτητος, καθώς τα T-38 εμπλέκονταν σχεδόν σε κάθε φάση της διαδικασίας. Η 7η Μοίρα τα χρησιμοποιούσε σε όλη την εκπαιδευτική μετάπτωση, καθώς, λόγω έλλειψης διαθέσιμων F-117, οι εκπαιδευόμενοι πετούσαν πάντα συνοδευόμενοι (chase) από ένα Talon, μέχρι και την αποφοίτησή τους, που γινόταν με τις αποστολές εναερίου ανεφοδιασμού. Επιπλέον όλες οι αξιολογήσεις των δύο επιχειρησιακών μοιρών, 8ης και 9ης, απαιτούσαν επίσης τη συνοδεία T-38A, ενώ τα τελευταία χρησιμοποιούνταν επίσης για διατήρηση επιχειρησιακής ικανότητας σε διάφορες διαδικασίες, για να μην εξαντλούνται τα F-117. Έτσι, όλοι οι πιλότοι Nighthawk πετούσαν το διθέσιο εκπαιδευτικό τουλάχιστον δύο φορές το μήνα, πε-

Το F-117A ήταν αρκετά σταθερό στην προσέγγιση, αλλά του έλειπε η ισχύς, κάτι που οι πιλότοι έπρεπε να συνθίξουν, ιδιαίτερα εάν προέρχονταν από μαχητικά υψηλών επιδόσεων. Μόλις διακρίνεται ένας ανακλαστήρας στα πλευρά της ατράκτου, που μεγάλωνε το ίχνος του αεροσκάφους στα ραντάρ για τις καθημερινές επιχειρήσεις της ειρηνικής περιόδου.

